

នាមប្រុសឈ្មោះកៅស៊ូក្របួល	តូជនស្រីអម្បូរចៅមៀងក្តី
គឺគាត់ជាជីតាប្តីខែ	ស្តីទាំងខែត្រៃត្រកប្បាស ។
ត្រូវទៅគង់ជិតស្នងតូជ	មិនខានរៀនសូតទៅផ្តួសផ្តាស
ប៉ុន្តែប្តីប្រាសស្តីតែក្រសួង	គាំងពុលលើកង្កែបកាត់សេចក្តី ។
ដ្បិតកាលក្នុងថ្ងៃ ៦ ពេច	ជួនជាវេទាចខែស្រាតណ៍ខ្ចី
បណ្តាវេសដទៃទាំងប្រុសស្រី	ទៅស្តាប់តូជនក្តីច្រៀង ។
នៅក្នុងវិភូមិជ្រៃវេយាង	អស់ចិនយូនផងគ្រប់ពស់រៀង
ធ្វើបុណ្យប្តីលូតូលមកច្រៀង	ពីរៀងព្រះគោនិងព្រះកែវ ។
ប្តីប្រាសបានចូលទៅស្តាប់ច្បាស់	ត្រឡប់មកជូនចាំធូត់ស្បែក
ហើយប្តីនឹកដល់គុណព្រះកែវ	មកជួយចូកចែវគ្រានេះម្តង ។
សូមទាំងគង្គុំព្រហ្មតូកទៅគា	សូមលោកមេត្តាជួយគម្រង
សូមកែតាក្សយោងច្រក្រមត្រង	សូមទ្រង់កុំមើលបំណាំ ឡើយ ។
ប្តីសូមទេព្រក្សអ្នកមានវិជ្ជា	មកជួយនេះគិតកុកខ្លើយ
កុំឱ្យបាត់បង់រៀងនេះឡើយ	ក្រៅដានៈក្រោយបានជីវិត ។
ប្តីប្រាសប្តីមិនជាអ្នកប្រាជ្ញ	គ្រាន់តែអង្គអាចទាងពេហា
ប្រសិនមានឆ្មួញពាក្យត្រង់ណា	សូមលោកមេត្តាកុំប្រកាន់ ។

គ្មានចេះគ្នា រឿមរកអ្នកក្រែកឡើងឲ្យដាច់ ។ មាណពកំពុងតែដេក
 លក់ ប្រធានក្នុងគុកកែប្រែក្រឡាប់ ក្រឡាប់គ្នាក្រឡើងសម្លាប់ សួរ
 ទៅប្រញាប់ប្រញាល់ ។ នាងដាស់ហៅបងប្អូនប្រាថ្នា ពុំយប់សន្យា
 ពន់ព្រៃ នាងដាស់តើដាស់មានការណ៍អ្វី? មិនគួរប្អូនស្រីដាស់បង
 សោះ ។ បងដេកកំពុងតែយល់សប្តិ គេចប្រែក្រឡាប់ភ្លេចបាត់អស់
 មាត់ស្តីដៃវៃរបេស្មោះ ចំពោះចិត្តគិតចង់បេតិ ។ នាងថាអ្នកបង
 យប់ចាំស្តាប់ ប្អូននឹងប្រាយប្រាប់ចំពោះប្រាថ្នា រក្សាពេជ្ររលេចមាស
 ល្អក្រៃ បាត់ទៅវិញនៃប្រាថ្នាដាច់បង ។ ទៅកេរលោកគ្រូដែលចេះខ្លាយ
 ទំនាយឲ្យប្អូនឲ្យសព្វគ្រប់ លោកគ្រូជ្រើសរាយទំនាយសប្តិ ឲ្យប្អូនសព្វ
 គ្រប់សោះសន្តិ ។ លោកគ្រូព្យាបាលមកដល់ប៉ោក គូសក្រែកពាញ
 ក្រែកនាំលុបហារ ឥតបាញ់គង់បាញ់ទោចគ្នា លើកឡើងឲ្យគ្រូ
 បេសបី អាត្មានាំលេខទៅមិនកាច ញោមអើយកុំខ្លាចម៉ែនឡើ ថា
 មានអ្នកបុណ្យមកចាប់ផ្តើម វិញម៉ែមានចេស្តា ។ ប៉ុន្តែផ្ទះនោះមាន
 បុត្របី រូបកើតវិវេកតាមលេខថា អង្គរវិនិច្ឆ័យក្រែងអស្ចារ្យ ញោម
 ពិភាក្សាសំគាល់មើល ។ កុំចាំបាច់អាត្មាថាអស់ លេខអាត្មានោះថា
 មិនព្រិល តែថាអស់ទៅក្រែងញោមមើល ញោមចាំតែមើលតើយ៉ាង
 ណា ។ តែថាឲ្យញោមប្រយ័ត្នចុះ ក្រែងលោមានទុសព្រោះអាហារ
 ពិចលេបឡោសមកអាត្មា លោកគ្រូខ្លាយម៉ែនគ្រូអ្វី ។ ញោមរល
 ទៅផ្ទះកាន់ក្រណាម អាចក្តីឲ្យកមរង្វែរស្វាយភ្នំ ចំណីឯទៀតស្តីចុះនៃ តែ

ផ្ទៃស្វាយភ្នំហាមឲ្យដាច់ ។ មាណពចាំសព្វគ្រប់ប្រការ លោកគ្រូហាម
ចាំសព្វសេចក្រីគេច បង្កិត្រាបលាមួយរំពេច ចុះភ្លាមដើរគេចមកដល់ផ្ទះ ។

មាណពលែមកដល់ហើយណា ប្រពន្ធរត់ត្រាសួរហើស អ្នកទៅឯ
លោកគ្រូជាម្ចាស់ លោកចាំម្តេចខ្លះប្រាប់ខ្ញុំផង ។ មាណពប្រាប់ទៅ
ប្រពន្ធចាំ លោកគ្រូមេត្តាភាយឲ្យបង ចាំសប្តិប្បដឹងល្អណាស់ហោង
ល្អក្រែកខ្លះជាន់សប្តិណា ។ ចាំមានអ្នកបុណ្យមកចាប់ផ្តំ វិញបារមីមាន
ចេស្តា តែលោកហាមបងមួយប្រការ កុំឲ្យភោគ្តាផ្ទៃស្វាយភ្នំ ។ បួន-
អើយបួនចាំកុំឲ្យឆ្ងាយ តទៅមុខក្រោយតាមពាក្យប្តី មុច្ចវកុំស៊ីផ្ទៃ-
ស្វាយភ្នំ ព្រោះជាចំណីនាំកើតរុក្ខ ។ បួនរក្សាផ្ទៃឲ្យស្រួលល្អ ជូន
ស្រាលក្រីក្រទៅមុខ គ្រងអុសត្រងកើតដងទឹកជុក រកស៊ីរកចុករុក
ឲ្យបង ។ ឲ្យតែបួនដឹងហូបបាយដេក នៅក្នុងដំណេកកុំឲ្យមិន រក្សា
ឲ្យល្អណាខ្លួនល្អ រៀមបងទទួលការទាំងអស់ ។

- រៀមអើយរៀមប្តីកុំចម្រើ ក្នុងក្រៅទាំងគ្រប់មិនឲ្យខ្វះ ក្រែង
តែចិត្តអ្នកមិនត្រង់ស្មោះ កែគេចកល់ដោះរួចពីខ្ញុំ ។

- មាណពប្រាប់នាងរួចសព្វគ្រប់ លែងក៏យំលែងថប់ស្មារតីសុខុម
នៃបន់ត្រូវរួមហានសែនមនោរម្យ ស្មោះទុកលាយរៀនព្រមតាមគ្នា ។

- ថ្ងៃនីត្រូវពោធិសក្តិថ្ងៃ គង់នៅក្នុងផ្ទៃព្រះមាតា ផ្ទៃនោះមិន
តែលើអ្នកឯណា ដ៏តបុណ្យវាសនាភាស្រយប្រាន ។ លុះនាងទ្រង់គភ៌
បានខែដប់ កើតមកសម្តីទាំងកល្យាណ បណ្តាលឲ្យនាងនិកស្រែក

ឃ្មោច ព្រោះហេតុនឹងនាំឲ្យនាងស្លាប់ ។ អ្នកដែលមានបុណ្យកើតផ្នែក
 ណា មានជាងម្រាត្រាទុកស្រាប់ តែម្តាយជាពស្ត្រមុខជាស្លាប់ ក្រែង
 កស្ត្រមកចាប់ផ្តួចមួយ ។ ថ្ងៃនឹងនាងនាងទ្រង់គភ៌គ្រប់ កើតមកតុញ
 ចង់ប្រាណាព្រឺញព្រួយ ព្រោះវែកមានហេតុនាងនឹងឆ្កោយ ចណ្តាល
 កើតឲ្យឃ្មោចចំណី ។ ដ្បិតពោធិសត្វចាកខ្លា ឲ្យកើតវិកវេឃ្មោចស្វាយ
 ខ្លី នឹកត្រាមចុះវៃក្តៅដល់ដី ងើបរកស្វាយខ្លីគ្រប់ដោយដើម ។ គន់
 មើលៈទៅមែកឃើញផ្លែមួយ ស្នើនឹងលួយប្រមាត់ថ្លើម ឃ្មោចណាស់
 ប្រព័រទៅឲ្យដើម ចុះពោះដែលដើមឡើងមិនរួច ។ បើចុះអញនឹង
 ប្រាប់ប្រើប្តី ក្រែងគេប្រណីបានគិតក្នុង នឹងរៀនខ្លួនឯងក្រែងមិនរួច
 ពីដួចៈក៏តមកមិនដែលសោះ ។ វិលមកនាងផ្តល់ខ្លួនលើប្តី ជាអ្នក
 សត្វថ្ងៃស្រឡាញ់ស្មោះ ឬមួយមិនសូវនឹកស្រណោះ អាចរៀនគិតខ្ញុំជា
 ប្រធាន ។

• មាណពថាទៅថ្ងៃបងអើយ ចិត្តរៀមគ្រឿកកើយអាស័យលន់ សត្វ
 ថ្ងៃថ្មមចិត្តមិនឲ្យអន់ ក្រែងតែក្នុងគន់អន់នឹងបង ។ នាងប៉ាពាក្យអ្នក
 បងជាប្តី គួរឲ្យប្រណីពេកកន្លង ជាបើអ្នកស្លាប់វាខ្ញុំផង កើតជាស្រី
 ម្តងឲ្យគង់ឈ្មោះ ។ ខ្ញុំហើយនឹងអ្នកបូជីពី ខ្នាតស្លាបូគ្នាលេបក្នុងពោះ
 បើអ្នកចិត្តត្រង់នឹងខ្ញុំស្មោះ បងជួយសង្គ្រោះប្អូនបានម្តង ។

• មាណពថាប្រលឹងថ្ងៃ បងព្រាសង្ស័យពេកកន្លង គ្រោះប្អូនយ៉ាង
 ណាប្រាប់រៀមបង បងនឹងចម្រងគ្រោះឲ្យស្រី ។ គ្រោះនេះគ្រោះដ្បិត

តែអាហារ ឲ្យឃ្លានកោតក្តៅផ្លែស្វាយខ្លី បើខ្ញុំខានស៊ីគ្នាខ្ញុំក្រុយ ខាន
 ឃើញប្តីក្តៅមុខ ។ មាណាតថាប្អូនចង់ស៊ីអ្វី ចង់សាច់ចង់ប្រែ
 អន្ទក់ ចង់ទានបន្លែមឬទានជ្រូក ចង់ប្រមាណមុខប្រាប់មកបង ។
 នាងថាចំណីនៅឯណា ប្តីគេហាមថាមកច្រើនផង មើលទៅមុខជាខុស
 បំណង ក្រែងគេរៀមបងមិនប្រណី ។ ថាហើយនាងហូរទាំងទឹកភ្នែក
 ឡើងតឹងស្នើបែកជាពីរ ក្រែងគេមិនឲ្យស៊ីស្វាយខ្លី នាងទាចស្វាយមិន
 ហានថា ។ មាណាតប្រកែបប្អូនស្រី ថ្នាក់ថ្នមប្រណីដួងដីកំ ប្អូនយំ
 ឃ្លានអ្វីប្រាប់បងកំ បងនឹងប្រកែកឲ្យស្រី ។ អ្នកអើយរំលងខ្លួនខ្ញុំប្អូន ពី
 ដួងមានកូនចង់ចំណី ខឹកទៅចង់ស៊ីផ្លែស្វាយខ្លី តើអ្នកប្រណីបានឬទេ ។
 ប្តីថាប្រសិនមាសបងអើយ ធ្វើឲ្យបងព្រួយក្រិះរេ មើលទៅមុខជាមិន
 បានទេ លោកគ្រូផ្តាំផ្តង់ស្រឡះ ។ បើអ្នកមិនឲ្យស៊ីស្វាយខ្លី ប្អូន
 ខានឃើញប្តីប្រាប់ឲ្យច្បាស់ ថាហើយនាងចុះពីលើផ្ទះ ដើរទៅលលះ
 កម្រងស្វាយ ។ នាងយំថាឧប្តឹកសត្វ កាលត្រាក្រអត់មិនគិតពាយ
 ឥឡូវប្អូននឹកឃ្លានផ្លែស្វាយ អ្នកនៅប្រទើយមិនប្រណី ។ ពីដើមអ្នក
 ផ្តាច់ផ្លូវជីវិត រស់ស្លាប់ថេរហិតនឹងប្អូនស្រី ធ្វើចុះចិត្តប្រសនៅលោកយ
 ហាទៀងចេះស្តីថាលោកហាម ។ ប្អូនអើយចាំបងបេះឲ្យស្រី ឈប់
 ស្តាប់ពាក្យប្តីកុំចេះនឹង ឥឡូវបងនឹងប្រកែកទៀង ទាល់នឹងឈឺជើងទៀង
 មិនបាន ។ មាណាតកេកល់កែកហាក់ ចាំកង់ពាក់ស្រែកល្បាណ តែ
 គិតបញ្ឆោតឲ្យកែខាន ស៊ីទៅក្រែងមានគ្រោះផលស្លាប់ ។ ប្តីថាប្អូន

ឯងនៅចុះក៏ បងទៅម្តីមារិលប្រញាប់ ថាហើយមណាពល្យក្រវែងចាប់
កាំបិតបានឆាប់ដើរទៅក្លាម ។ គិតដើរដោះចេញឲ្យតែយប់ ប្រដាប់
កាន់គ្រប់យកតែនាម បែរមេកនិយាយប្រាប់ហាមប្រាម ប្តូរឯងកុំតាម
បងទៅព្រៃ ។ មណាពដើរចូលដល់ដង្កូវ ឈរឈប់សម្ងំចាំមើលវិថូ
រសៀលខ្លះចាប់ស្រេចហើយនៃ ចាំរិលពីព្រៃឲ្យផុតស៊ី ។

ថ្ងៃនឹងមានស្រីស្រស់រលកណា នៅចាំរៀមរៀមរក្សលុះដល់រាត្រី មើល
ទៅសុរិយាប៉ាន់គី មុខជាខានស៊ីកុំសន្សើយ ។ ថាហើយប្រក់ឡើង
ដើមស្វាយ ប្រប្រែកាយទាំងភិតភ័យ ឡើងដល់ដំពាយលើហើយនៃ
រហូតទាំងដៃធ្លាក់ដល់ដី ។

((អូតូដើរឈឺ)) ធ្លាក់ខ្លោកមកឆ្ងាយពោះរំពេច ធ្លឹងធ្លឹងបាក់
ខ្ទេចខ្ទីទៅនៃ ឆ្ងាយចេញព្រៃគោកក្នុងផ្ទៃ បោលលើផែនដីល្អខ្លះខ្លះ
មានទាំងគម្ពីរក្បួនខេត្តផង កើតមកតែម្តងពេលនោះឯង សម្រាប់អ្នក
ដែលមានបុណ្យព្រៃ ជាក់ស្តែងមានព្រៃមក្នុងពោះគេ មានទាំងគ្រឿង
ទ្រង់ត្រឿងអាហារ លាយសព្វប្រការក្នុងដៃថា សម្រាប់ព្រះអង្គពង្ស
ពុទ្ធភោ- ធិសត្វស្រីថាគ្រឿងមាសខ្លះ ។ ព្រះកែវគង់នៅក្នុងផ្ទៃម្តាយ
ស្រាមជាប់រុក្ខាយនៅតែឯង កូនគោបោលលោកលងដើរលេង ម្នាក់
ឯងឥតមានហ្នឹងនៅជិត ។ បោលពីខ្លោចម្តាយទៅដល់ផ្ទះ បោល
លៀនលរះទាំងភ័យភិត បោលចុះបោលឡើងទាល់ឆឹងត ព្រោះត្បិត
អ្នកគិតក្រែងចូលស្លាប់ ។ ដល់ហើយទំអើតរកទុក ពុំឃើញកើតទុក

វិលច្រញាប់ ដល់ហើយមើលបួនក្រុងបួនស្លាប់ ព្រះភ្នំកម្ពុជាប់
នៅក្នុងស្រែម ។ លុះយប់មាណាមកពីព្រៃ ឃើញគោល្អក្រែបធ្លើត
ឆោម មើលទៅសំលើសំទាំងក្រោម នេះចំលូត្រមគ្មានទើសភ្នែក ។
ល្អម្លោះគោស្រុកឬគោព្រៃ ទើបឃើញថ្មយ៉ាងចម្លែក បោលលរដើង
លេងល្អយ៉ាងឯក បោលភ្នែកដល់ទៅឯដើមស្វាយ ។

មាណាដើរតាមកូនគោទៅ កូនគោឈរនៅខាងខ្លោចម្តាយ
មាណាត្រឡែកមើលពីឆ្ងាយ ឃើញខាងឆោមឆាយដេកនៅដី ដល់
ហើយមាណាប្រក់រុប ថ្នាក់ថ្នមក្រសោបខ្លោចបួនស្រី ហេតុកម្មបួន
មកស្លាប់ចោលថ្មី ហើយបែកទាំងផ្ទះស្លាប់អន្តរាយ ។

((អូតភិលាប)) - អ្នកសោកបោកខ្លួននៅលើដី រុបខ្លោចបួនស្រីក្រោម
ដើមស្វាយ ត្រកងខ្លោចហើយសែនខ្ពស់ស្តាយ កៀកកាយសោកសព
សន្ធឹបស្នូន ។ ថ្ងៃនីតិកូនគោឃើញបិតា រុបខ្លោចសោកាមិនដឹងខ្លួន
នឹកគិតអាណិតដល់បួនស្លាប់ស្ងាត់បាត់ស្នូនក្នុងផ្ទះម្តាយ មាណា
ភ្ញាក់ដឹងស្មារតី កូនគោឃ្មាតខ្ញុំស្តីនិយាយ ឥឡើយខ្លួនខ្លះទើបត្រាយ
ចេញពីផ្ទះម្តាយនោះឯងមិញ ។ ព្រះវិហារបួនជាប់នៅក្នុងផ្ទះ យូរណាស់
ហើយនៃពុំទាន់ចេញ ម្លោះសំរែកទុកព្រួយទោម្មេញ ឥឡើយកម្មចេញ
មកឲ្យជាប់ ។ ឥតកល្បកាប់ទាញមកក្រៅ ឃើញស្រែមជាប់នៅ
ក្រែបច្រញាប់ ទៅយកកាប់តមកយ៉ាងជាប់ លូកដៃទៅចាប់វាស្នូន
ខ្លោក ។ ទាញបានព្រះវិហារយូរពេក ហើយលាងចេស្រែចស្តាតលរ

ល្ង លើកឡើងថ្មបីត្រកងកូន កូនយំទន់ខ្លួនគ្មានដោះរុក្ខ ។ មាស
 ឥតយំណាកូនអើយ ម្តាយអ្នកស្លាប់ហើយដួលដេកនៅ ចាំឥសុដោះ
 គេឲ្យរុក្ខ ហើយបីកូនទៅទាំងទុក្ខ ។ ព្រះគោតេបានសុរស្មៅខ្ចី ព្រះ-
 កែវបានអ៊ុននិះភាគ្តា សន្សឹមក្សិរម្តាយស្លាប់ចោលបា កូនយំម្លោះណា
 ឥតម្តេច ។ ឥឡូវយប់យូរណាស់ទៅហើយ កូនមាសឥតអើយឈប់បន្តិច
 រុងចាំព្រឹកព្រាងភ្លឺឡើងស្រែច ថ្ងៃរះឡើងលេចពីបូព៌ា ។ ឥន្ទនាំកូន
 រកដោះរុក្ខ ចាំអត់សិនទៅណាស្នូនភ្នំ ឥឡូវកូនកើតមកកំព្រា គ្មាន
 ភ្នាក់ដរនៅម្នាក់ឯង ។ ណាខ្មោចកំចោលក្រោមដើមស្វាយ ខ្លួននៅ
 អត់បាយសែនចំបែន ណាកូនកំយំស្រែកក្លែងៗ ម្នាក់ឯងហៅសែនពិ-
 បាកក្រៃ ។ លុះភ្លឺថ្ងៃស្រឡះរង លើកកូនឡើងផ្លូវត្រកងបី ដើរទៅ
 ផ្ទះញាតិព្រាងដទៃ ត្រង់គេប្រណិឲ្យរុក្ខម្តង ។ ហើយអ្នកបណ្តើរ
 កូនគោរព ព្រះកែវប្រសពៅបីត្រកង មាំកូនទៅដល់ផ្ទះញាតិផង ផ្ទះ
 បែបទំនងមានកូនខ្ចី ។ ដល់ហើយលុតជង្គង់ខ្ញុំមុខផ្ទះ លើកដៃសំពះ
 លើសិរសី លោកអើយមេត្តាប្រោះប្រណី សុំដោះម្ចាស់ថ្ងៃឲ្យកូនរុក្ខ ។
 អ្នកស្រុកប្រសស្រីឈរមើលលាន់ ភាគស្លាប់ប្រពន្ធឬម្តេចទៅ ដើរ
 សុំដោះគេឲ្យកូនរុក្ខ ហើយសាកសួរទៅឥតថា ។ មែកដើរទៅឯណា
 ទៅ ចោលកូនឲ្យនៅអត់អាហារ ច្បូនិយាយប្រាប់យើងផងក៏ បើគួរ
 សមជាយើងឲ្យរុក្ខ ។ មាណពថាព្រះគុណអើយ តែនឹកឡើងហើយ
 សែនអូរក្តៅ ខ្ញុំបាទទៅត្រពុំបាននៅ ប្រពន្ធគេរទៅឡើងបេះស្វាយ ។

ញាក់មកពីចុងបែកវែងស្លាប់ ងាយកូននៅជាប់បៀតខ្មោចម្តាយ កូនភ្លោះ
 នៅសេចាំនីតិកាយ មនុស្ស១គោ១ដែលនាំមក ។ អ្នកស្រុកឆ្ងើយ
 ថាបោះទេវី! កូនកាវ្យកណីបីជ្រល់ជ្រក ម្លឹងត្រដថើនាំមក នរណា
 ឲ្យជ្រកឲ្យដោះទៅ ។ រីយើងអញមិនឲ្យមីមទេ កូនខុសនឹងគេស្រុក
 វិស្រក្រៅ ចូរឯងត្រឡប់វិលវិញទៅ តែទំប្រាំនៅរាយបែកក្បាល ។

មាណពពួគេដេបណ្តេញ នាំកូនតែចេញភ្នែកដាលព័ល គេដេរ
 ហើយស្តីខ្លះគេដួល ភាមខុស្សអន្តរាលចង្រៃស្រុក ។ ហើយបីកូន
 ដើរចេញកន្ទុយ បែរមើលទៅក្រោយគេដេរជុក ថាព្រះកែវមាស-
 ឥតុក កូនឯងកុំយំអាណិតឥ ។ ព្រះកែវកុំយំស្រែកទៅដោះ ខ្លះស្នូត
 កសោះខ្លួនឡើងខ្លៅ ទាំងនីតិកើតមកគ្មានដោះទៅ ឥតុកបីទៅសុំគេ
 ទៀត ។ បីកូនចូលសព្វបួនដប់ផ្ទះ គេគ្មានឲ្យខ្លះសែនចង្រៀត សុំផ្ទះ
 មួយហើយសុំមួយទៀត ខំទ្រៀតរើសុំចាស់ប្រលប់ ។ គេថាតែកូន
 កាវ្យកណី កើតមកចង្រៃឧបទ្រព បីកូនសុំគេមិនឈរឈប់ ដល់យប់
 ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។ ល្ងង់ថាកូនអើយអ្នកកុំយំ កូនកើតរើកម្មដូច្នោះ
 មិញ ទៅសុំដោះគេរបណ្តេញ នាំកូនតែចេញមកទទេ ។ ហើយ
 បណ្តាក់ទឹកឲ្យកូនទៅ នឹកទៅកំសត់អ្វីម្ល៉េះទេ កូនអើយដេកទៅណាមាស
 ស្នេហ៍ ឥយកខ្មោចមែអ្នកទៅខុក ។ ព្រះកែវបានទឹកជឹកហើយណា
 ភ្នែកតាន់អាហារកៅមុខ បាត់យូនហើយអ្នកបានដេកលក ឥតុកយក
 ខ្មោចម្តាយទៅត្រៃ ។ អ្នកយកទៅខុករួចហើយណា រួសរាន់ម្តិចវិល

វិញ្ញាណ ដល់ផ្ទះឧបកូនភ្នំព័ស្តី ដេកក្នុងពត្រិសុខសប្បាយ ។

ភ្លេងខ្លះ

ត្រាអើយវាត្រាពោះ អ្នកស្រុកស្រីប្រសជន់ទាំងឡាយ និយាយ
 គោរពទ្បាពួសពួសាយ ឈូឆ្មេរគ្រប់កាយនាងផ្ទះ ។ គួរថាមាណពកាទ្ប-
 កណី កើតកូនអប្រិយតែផ្តួសផ្តាស គោរមមុនស្បៀមិនចេះខ្មាស
 ចង្រៃខ្លាំងណាស់យកវាចេញ ។ ខ្លះថាកូនគោរពត្រិសុខ ផ្តឹងវាខ្លូ
 ទន់សាច់គួរធ្លាក់ អើរើយយើងនាំគ្នាទៅដេញ ឥតកវាមិញយើងទុក
 ប្រើ ។ កូនមួយទ្បនៅឥតចុះ ឯកូនគោរពយកសាច់ផ្តើរ មេស្រុក
 ពួហើយថាអើ បើផ្តើរក៏ផ្តើរខ្លាចអ្វីឯង ។ គិតគ្នាស្រិចហើយនាំគ្នា
 ទៅ ខ្លះថាយកផ្តៅទៅត្រិបង ខ្លះយកផងវៃកេរ្តិ៍ផងវៃស្នង សម្រាប់
 នឹងវៃសងមិនមានខ្លះ ។ ប្រពន្ធត្រាប់ប្តីជាអញដើម គាត់យកតែថ្លើម
 ធ្វើអញខ្លះ វាសាបមាត់អញស៊ិនពេកណាស់ យកសាច់ភ្លៅខ្លះមកផ្សំ
 ផង ។ នាំគ្នាទៅដល់ឃើញកូនគោ ហើយគាត់វៃស្រុកហើរបានបីផង
 នាំគ្នាព័ទ្ធជុំវិញវា ខ្លះដើរត្រិសងដំបងច្រូង ។ ព្រះគោនិយាយប្រាប់
 បិតា គេមកប្រាថ្នាចាប់ខ្ញុំចង គេប្រុងស៊ីសាច់ខ្ញុំហើយហោង ឥតម
 កូនផងកុំឲ្យបាក់ ។ កូនផ្តួសរបងចេញឥឡូវ ហើយបោលសំដៅទៅ
 វៃត្រិស្ងាត់ ឥមើលខ្លួនប្រាណប្រិសប្រយ័ត្ន កុំឲ្យមានគ្នាត្រិស្ងាត់
 ឆ្ងាយ ។ ព្រះគោនិយាយផ្តា់ឥតក ហើយវៃវៃប្រមុខបោលបណ្តោយ
 អ្នកស្រុកប្រិសវៃដេញតាមត្រាយ ឥតកក់ដោយរត់តាមទៅ ។ បីទាំង

ព្រះតែវជាប់ទៅផង រតិហ្មសរលងអ្នកស្រុកក្រៅ សំដៅដឹងដាច់តាម
 គោរទៅ អ្នកដេញខ្លួនទៅគ្មានបានមួយ ។ ឥតករតែវដោយបារមី
 ដៃចំព្រះតែវឥតមានព្រួយ បារមីព្រះអង្គទាំងតែវដួយ ឥតករផ្ទះដោយ
 ចន្ទះវៃព្រៃ ។ ព្រះគោបោលចុះក្នុងអូបោន បែរមកលុបដានបាត់ហើយ
 នៃ ហើយចូលលាក់ខ្លួនក្នុងវៃព្រៃ មូលគ្នាទាំងបីច្របមាត់អូរ ។ អ្នក
 ដេញតាមដានដល់ក្នុងវៃព្រៃ បាត់ដានហើយនៃចូលកករ អ្នកខ្លះថាវើយ
 ឯកុំវៃ វិញ្ញូកូនគោពូកែណាស់ ។ មើលយើងដេញតាមមិនទាន់ទេ
 មុខជាខានស៊ុកចង់ឈ្នះ មកវើយកនយើងវិលទៅផ្ទះ ទំចូលវៃព្រៃនេះ
 តិចខ្លាច ។ ខ្លះថាប្រពន្ធយើងនៅផ្ទះ ម្ល៉េះសំរាំបេះម្លូប្លើងចាំ ខ្លះរក
 គំបិតទុកចិត្តវៃព្រៃ ខ្លះរត់ទៅដាំទឹកទុកស្ងោ ។ តាំងតែវិលមកដល់ផ្ទះហើយ
 ចាប់យកសំពាយផ្លាស់អាវុធា ខ្លះឃើញប្លើដល់លើកកូនត ស្នូប្លើភ្លើរ
 ឯណាសាច់ ។ ប្លើថាអូនឯងចាំស៊ុចុះ ដេញគោទៅជ្រុសខ្លូវតែភាចម៍
 គេញកេចវៃព្រៃផ្លែឯងបានតិច បំណាច់ឯងអ្នកថាសាបមាត់ ។

គ្រាអើយគ្រានោះ ថ្ងៃនីតិមាណពនាំកូនរត់ ដល់គេត្រឡប់
 មកផ្ទះស្ងាត់ គាត់នាំកូនគោដើរក្នុងវៃព្រៃ ។ មិនហ៊ានត្រឡប់មកផ្ទះវិញ
 ខ្លាចក្រែងគេដេញកូនទៀតនៃ គាត់គិតនាំកូនរត់ម្តងថ្ងៃ ដើរជ្រកអា-
 ស្រយរក្រាមព្រឹករា ។ ហើយបីព្រះតែវដើរដោយដង ច្រកជ្រោះ
 ជ្រលងក្នុងហ៊ាមរា ប្រឹងដើរឡើយហត់អត់អាហារ ព្រឹករាល់ភ្នាក់គ្មាន
 ផ្លែ ។ អ្នករត់អត់បាយ ៧ថ្ងៃ ទំដើរល្អិតល្អន់អត់មានល្អ ថាឥតព្រះតែវ

កូនមាសស្នេហ៍ ព្រះគោបងគេស៊ីស្មៅខ្ចី ។ កូនឯងផឹកទឹកតាងអាហារ
 ឥតកន្លះណាអត់ស្លូតផ្លែ កូនអើយឥតស៊ីស្មៅខ្ចីនឹងក្បែរ ព្រះកែវប្រៀស
 ថ្ងៃអ្នកដេកសិន ។ ឥប្បីកូនឯងមិនរួចទេ ស្តាប់ឥប្បីពេរណាមាសដ្ឋាន
 កូនអើយដេកនៅដួងជីវិន ឥស្មៅខ្ចីនឹងក្បែរណាមួយជីវិត ។ ព្រះគោតា-
 សូរទៅបិតា ព្រួយអីម្លោះណាម្ចាស់កូនអើយ អាហារក៏គ្មានបានស៊ីឡើយ
 ឥម្ចាស់កូនអើយធ្វើម្តួចកម្ម ។ ឥតកក់ហៅកូនគោថា កូនអើយមកពី
 ឥនឹងផ្កាំ បាទៅចាំប្អូនមើលថែវា នឹងប្រាំអត់ទៅក៏មិនបាន ។ ឥនឹង
 ទៅរកបេះផ្លែឈើ ទុំខ្ចីក្រាមលើក្នុងស្នូសាន ឥទៅបន្តិចវិលវិញថ្នាំ
 ទោះបានកុំបានមិនទៅយូរ ។ អ្នកផ្កាំកូនគោស្រែចហើយនៃ លើក
 កូនឡើងបីនឹកអាសូរ ទេទេបើបកូនទឹកក្នុងកាយ ថាឥតកូនគ្រប់ជីវិត ។
 អ្នកថ្មមបើបកូនរួចហើយណា ចរចេញយាត្រាទាំងភ័យភិត មិនហ៊ាន
 ទៅឆ្ងាយបេះជិតៗ ព្រោះផ្សិតអ្នកគិតក្រែងក្រងាយ ។ អ្នកបេះបានផ្លែ
 ឈើទុំខ្ចី បរិភោគអាស្រ័យចំអែកកាយ ស៊ីតាងអាហារផងទាំងឡាយ
 ស៊ីផ្អែកក្នុងកាយបាត់ឃ្លានស្មោះ ។ ហើយអ្នកបេះបានផ្លែឈើទុំ សន្សំ
 យកទៅធ្វើកូនប្រៀស បេះបានរួចហើយម្តីម្តាយចុះ ចំពោះនឹកកូនមិនមាន
 ភ្លេច ។ គ្រឡប់មកដល់កូនហើយហោង លើកបីត្រង់មួយរំពេច
 ថាហែកូនប្រៀសកែវស្នូតសាច់ ក្រែកឡើងបន្តិចហូបអាហារ ។
 មាណពរើសបានផ្លែឈើទុំ ឲ្យកូនទុក្ខមបរិភោគ ឲ្យកូនស៊ីហើយជួន
 លោមថា កូនអើយយាត្រាដើរទៅទៀត ។ ទំដើរលេចពលហើយចូល

ព្រៃ គ្រលីន៍ត្រឈមានភ្នំភ្លើង មានជ្រោះដែលនិច្ចកាល
 នាំកូនវៃក្រដៀតក្នុងព្រៃជ្រៅ ។ ទំនាំកូនដើរទាំងឡើយហត់ ប្រាំពីរ
 ខែគត់ព្រាយព្រៃជ្រៅ នាំកូនទាំងពីរក្សត្រិយចមទៅ ណក់ខ្លួនកូននៅ
 ច្របមាត់វាល ។ មិនហ៊ានដើរចូលស្រុកគេទេ ក្រែងតែវាយដេរអ្នក
 រាងបាល នាំកូនទាំងពីរទៅត្រកាល ឬមកូនត្រសាលបីប្រវែង ។
 ខ្លួនមិនហ៊ានធ្វើឲ្យកូននៅ ខ្លាចក្រែងគេទៅឃើញកន្លែង អ្នកបេះសុខ
 តែស្លឹកខ្លួនត្រូវ មកដេរខ្លាត់ខ្លួនធ្វើជាដួន ។ ប្រការខ្លាចមានភ្លើង
 រលឹម គ្រាន់នឹងសង្ឃឹមនាំកូនកូន តែដើរទៅណាជាបំណងខ្លួន តែដួន
 នឹងកូនទាំងពីរនាក់ ។ ទំដើរប្រមាណបានបីឆ្នាំ កណ្តាលព្រៃធំស្រោង
 ត្រជាក់ សំពត់ខោអាវដែលស្ងៀកពាក់ ដាច់ដាច់ជ្រុះធ្លាក់ចេញពីខ្លួន ។
 ហើយអ្នកបេះតែស្លឹកខ្លួនត្រូវ មកដាំសំបាក់ចែងជាប់ម៉ាម៉ូន មួយស្ងៀក
 មួយពាក់មួយធ្វើដួន នាំកូនកូនស៊ីតែផ្លែឈើ ។ ថ្ងៃឲ្យកូននៅកន្លែង
 មាណពខ្លួនឯងទំត្រេចដើរ ដល់ព្រៃទើតអើតកែផ្លែឈើ ឲ្យកូនប្រសើរ
 បរិភោគ ។ ឡើយនេះហៅពេញជាសែនឡើយ កូនកើតគ្មានម្តាយ
 នៅក្បែរ នៅតែដុតកប្តីថមបា ស្រោចស្រង់គង្គីមិនឲ្យក្តៅ ។ អ្នក
 ឡើងបេះផ្លែឈើណាទុំ ម៉ាកប្រានស្រក់គុយភ្លើងនៅ នាំមកឲ្យកូនភ្នំ
 ចមទៅ សព្វថ្ងៃរៀនទៅមិនដែលខាន ។

គ្រានោះមានដើមពោធិមួយធំ នៅប្រវែងក្នុងសសាន វាល
 នោះវែងធំសោតសឹងមាន ស្មៅក្នុងចំពោះទឹកវែង ។ ថ្ងៃថ្ងៃពីក្រុង

ពួកគម្ពីរ ទាំងនោះមកយូរមួយរយឆ្នាំ ដុំគ្នាមកលេងត្រាមដើម
 ពោធិ៍ ស្រែកហើសពូថ្ងៃហ្នូនហាយ ។ វេចបាយសំណុំតែសព្វខ្លួន
 ដេញតាចម្លូនដើរជ័យ អាខ្លះដេញមុខខ្លះដេញក្រោយ ដល់ដុំគ្នា
 ហើយរត់ស្រែកជឿវ ។ ទាំងនោះលេងស្បែកគ្រប់ចំពួក អាខ្លះធ្វើជ្រុកខ្លះ
 ចាប់គ្រឿវ អាខ្លះហាក់គុនហើតត្រៀវ ខ្លះរត់ទៅភ្ញៀវចាប់ចំបាប់ ។
 អាខ្លះលេងវាយចាប់កូនឃ្មី ខ្លះឈរក្បាលទំហាក់ចាំចាប់ ខ្លះលេងបាយ-
 រ៉ុបល្ហើរត្រាច់ ឈូរធើអ៊ុនអាប័គ្រប់តែស្បែក ។

ថ្ងៃនឹងព្រះកែវកុមារ កើតមកកាលណា គ្នានគ្នាលេង មានតែ
 ព្រះគោបងប្អូនឯង នឹងលេងមិនកើតរូបដោយខ្លួន ។ មានកាលមួយ
 ថ្ងៃនោះឯងណា ឥតក្រយាត្រាបណ្តើរក្លាន ត្រាពោះព្រះកែវទាំងបង
 ប្អូន ចូលទៅដល់ដូនក្មេងយូរគោ ។ មាណពចូលទៅឈប់កាស្រីយ
 នៅពួនក្នុងព្រៃប្របដើមពោធិ៍ ពួមាត់ក្មេងលេងវ៉ែស្រែកហើ មាណព
 ឈប់ឈរក្នុងព្រៃក្បែរព្រៃ ។ មានឈើធំមួយមែកត្រសាយ លើង
 សប្បាយពន់ពេកក្រៃ ឈើផងមានផ្លែចាស់ខ្លីខ្លី គិតទៅកាស្រីយជា
 តទ្រង់ ។ ឥតក្រែកឡើងស្រងផលា ឯព្រះកុមារនៅតែលេង ព្រះ
 គោបោលលោកនាំប្រព្រឹត្ត ផ្លោះផ្លោះតទ្រង់ហាក់វិលវៃ ។ ដល់ថ្ងៃ
 អស់ពួកក្មេងយូរគោ ដួបដុំកុះករទៀតហើយនៃ ពួមាត់ក្មេងលេងហើ
 ខ្លះព្រៃ ព្រះកែវស្រីនឹងព្រះគោ ។ ចង់ដើរម្តងទៅលេងនឹងគេ ពួ
 មាត់អែវខ្លះស្រែកហើ ពួមាត់មាត់មនុស្សទាំងមាត់គោ មើលឃើញ

ចុងភោគីជិតបង្ហើយ ។ ព្រះគោតមាស្សព្រះកែវពេក ទ្រូងតឹងស្មើរែបក
 ថាបួនអើយ បួនកុំទៅលេងនឹងគេឡើយ ក្រែងគេមើលងាយបួនក្នុង
 ណាស់ ។ ព្រះកែវព្រូបដំបូងទ្រូងទៅ ផ្លូវខ្លួនដេកនៅដំបូង ខ្លួនអើយ
 កើតមកក្នុងគ្រានេះ មិនចេះមានគ្នាលេងនឹងគេ ។ ទ្រៀលនៅដំបូង
 ក្បែងៗ ឯងនឹងទៅលេងក្រែងគេដេរ គេមិនទ្រង់ទៅលេងទេ គេ
 លេងអោយសមសប្បាយ ។ ព្រះគោតមាស្សប្លែកកំសត់ កើតមកប្រាស
 ព្រាត់ពុំស្គាល់ម្តាយ លោមថាព្រះកែវបួនបដិអើយ បួនអើយចាំធម៌
 ពុំព្រៃ ។ បើបួនចង់រកលេងនឹងគេ កុំឲ្យគាត់ដេរគាត់ស្រដី បើគាត់
 ឲ្យយើងទៅហើយនៃ មិនប្តីទេណាកែវពេក ។ ព្រះកែវកំប្រាត់យំ
 ហើយណា ព្រូបដំបូងចាំធម៌ ព្រះកែវលើកទឹកភ្នែកជ្រក តាំង
 ពីកើតមកគ្មានមាតា ។ ព្រះកែវសួរទៅព្រះគោបដិ ម៉ែយើងនោះគាត់
 ទៅឯណា? ព្រះគោប្រាប់ទៅព្រះកែវថា ម៉ែយើងនោះណាបែកផ្ទុះ
 ស្លាប់ ។ ព្រះកែវឮហើយអួលឡើ លើកទឹកនេត្រាសួរប្រញាប់ បដិ
 អើយម៉ែយើងប្តីក៏ស្លាប់ បដិប្រាប់បួនជាប់ទ្រព្យប្រាសដី ។ ព្រះគោប្រាប់
 ថាបួនបដិអើយ គាត់ឡើងបេះស្វាយធ្លាក់ពួកដី ឆ្ងាយពោះពេចដាច់
 ទ្រូងភ្នែក ហេតុតែបុណ្ណឹងទេណាបួន ។

ថ្ងៃនីមួយៗ ព្រះគោតមាស្សព្រះកែវពេក រសៀលសួរយានិកដល់កូន នៅកែវ
 ពីនាគនឹងបដិបួន មើលផ្លូវស្ងាត់ស្ងៀមសមទន្ទឹង ។ មាណពរវាសមក
 ពីព្រៃ ឮភែមាត់រាយទ្រហឹង ដើរប្របដោយឆ្នេរក្បែរមាត់ស្ទឹង ទំប្រឹង

សង្វាតមកដល់កូន ។ ព្រះគោព្រះកែវឃើញហើយណា រត់ទៅម្តីម្តា
 ចាំដល់បងប្អូន សួរថាទៅម្តេចបាត់សូន្យ ខ្ញុំកូនខ្ញុំនឹងមើលតែផ្លូវ
 ឥតកលើកកូនត្រកងបី ថ្មមមើបសរសីដាក់លើភ្លៅ មើបហើយបណ្តើរ
 នាំកូនទៅ ដល់ចំលំនៅក្រោមព្រឹក្សា ។ ឥតករើសបានផ្លែឈើខ្ញុំ ឲ្យ
 កូនឧត្តមបរិភោគ សួរទៅព្រះគោសព្វប្រិការ ព្រះកែវប្អូនបាយទេអី ។
 ព្រះគោនិយាយប្រាប់ឥតក ព្រះកែវកើតខ្ពស់យំពេកក្រៃ យំចង់ទៅ
 លេងក្រែងគេវី ខ្លាចក្រែងស្លាប់ជាបង ។ ពួមាត់គេលេងក្រោមដើម
 ពោធិ កញ្ជ្រៀវស្រែកហោត្តអ៊ីនកង ព្រះកែវសុំខ្ញុំទៅលេងម្តង ខ្ញុំយាត់
 ទៅហោងព្រះកែវយំ ។ ខ្ញុំចាំចាំមកពីព្រៃ អង្វរស្រដីនិយាយសុំ ឲ្យ
 ប្អូនទៅលេងសានសុខុម ព្រះកែវបាត់យំខ្លាចផង ។ ព្រឹកស្អែកខ្ញុំ
 សូមអង្វរផ្តល់ឲ្យប្អូនទៅលេងនឹងគេ ឥតកពួហើយឆ្លើយថាទេ ខ្លាច
 ក្រែងគេដេរគេវាយប្អូន ។ ព្រះកែវពួថាមិនឲ្យទៅ ប្រាសដេកលើភ្លៅ
 យំទន់ខ្លួន ឥតកអាណិតសាស្ត្រកូន កើតគ្មានបងប្អូនលេងនឹងគេ ។
 កូនអើយចាំស្តុកទៅចុះហោង កូនគោងដងផ្តាំផ្តុំ មើលប្អូនខ្លាច
 ក្រែងគេវាយដេរ ប្អូនតូចជាងគេណាកូនអើយ ។ ហើយអ្នកនាំកូនចូល
 និទ្រា ភ្នកនឹកកាលគ្រាដើមមុនឡើយ ដែលលោកគន់គូរតាមលេខ
 ឆ្លើយ ត្រូវសព្វគ្រប់ហើយគ្មានខ្វះខាត ។ ខ្ញុំឆ្ងល់តែលោកថាកូនបី
 ពីរឃើញហើយនៃមួយខុសស្អាត មិនដឹងជាមានគម្ពីរកេង ក្បួនភ្នាត
 មានប្រមុខដំណើរគោ ។ ហេតុនឹងបានជាភ្នែកនឹក

ឃើញក្នុងប្រតិបត្តិសុខា កាលដើមព្រះអង្គធម្មត្រូវរោគ មកទ្រង់
 ទទេរមិនទេឃើញ ។ មាណវាដេកឧបកូនកំព្រា ដល់ពេលវេលាភ្លឺឡើង
 ហើយ គ្រែកនៈលើកកូនក្នុងគ្រែណាត្រឹម កូនអើយភ្លឺហើយគ្រែកនៈឡើង
 ពី ។ ឥតករើសអស់ដល់ចំណី ពិសេសពីស៊ីដុំពិសា ឲ្យកូនបរិភោគ
 រួចហើយណា កូនអើយចូរទៅលេងចុះ ។ ព្រះកែវកូនអើយឥតអ្នក
 ចូលចាំឲ្យជាក់ណាកូនប្រុស ទៅលេងនឹងគេកុំឲ្យខុស គ្នាគេទាំងអស់
 កូនម្នាក់ឯង ។ រសៀលខ្លាបកូនវិលវិញ កុំឲ្យឥរិយាភិក្ខុចំបែង ចាំ
 មើលផ្លូវកូនរៅតំលេង ឥតភ្នាចកែវគេដេកវិ ។ ល្ងះពេលក្មេង
 ដេញតាមកដល់ គេលេងរបស់ដូចសព្វថ្ងៃ ព្រះគោព្រះកែវនៅក្នុង
 ព្រៃ បបួលគ្នាទៅប្រសង ។ ព្រះគោខ្លាចកែវអ្នកផងធ្ងល់ ប្អូន
 អើយបោចវល្លិមកចងបង កុំឲ្យរណាដឹងដើមទង ថាបងនឹងប្អូនដូចជា
 មួយ ។ ខ្លាចកែវគេដឹងដេញបងទៀត ការនេះចង្អៀតនាំឲ្យព្រួយ
 ប្អូនអើយយើងគិតកុំឲ្យព្រោះ ប្អូនដើរតាមក្រោយចងដើម្បី ។ មុំច្បា
 កុំកត់ខ្សែលើខ្នង កែវសាបសីលចងអន្តរាយបុណ្យ កែវខុសដល់ខ្លួន
 មុខជាកុន បងហាមប្អូនមុនឲ្យប្រយ័ត្ន ។ ព្រះកែវបោចវល្លិមកចងបង
 ព្រះគោត្រកត្រងនាំដើរកាក់ តម្រង់ត្រង់ដើមពោធិសត្វ ឃើញក្មេង
 ច្រើនក្តាប់អង្គុយមីរ ។ ហ្នឹងគោអ្នកស្រុកចោមឈូន មានស្បែកឡើង
 កបោលតាមញី ព្រះគោនឹកស្រែបបងនឹងគេ ផ្គុំខ្លួនគោញីស្រែចកណ្តា
 វង្សវង្សនឹងទៅកាលហ្នឹង កែវអស់ក្មេងផងកត់ថា ឯងដល់ឈ្នះគោ

របស់វា វានឹងនាំគ្នាធ្វើបាបបង្ក ។ បើចុះគួរអញ្ជាតិទៅចុះ ល្បែង
 លេងអស់នេះវានាំខ្លួន បង្កអើយចង់បង់ឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ចង់ហើយចាំបង្កទៅ
 រត់លេង ។ ព្រះកែវក៏ចង់រួចហើយណា ចរចេញយាត្រាទៅតែឯង
 មើលទៅសុទ្ធតែពួកក្មេងៗ កំពុងរត់លេងក្បាលខ្លួនខ្មៅ ។ គ្រានោះ
 អស់ក្មេងពួកគង្វាល ឃើញគោត្រកាលរូបស្រីដើរ វើយកាលចុះឯង
 មើលទៅ គោនេះក៏នៅភ្នំស្រុកណា ។ គោនេះហៅឯល្អយ៉ាងឯក
 ឯងមើលគ្រប់ភ្នែកទៅគ្រប់គ្នា អញមើលទៅគោនឹងម្ចាស់វា មិនគួរជា
 វានឹងហ៊ានដឹក ។ គ្រាន់តែបោចវល្លិមកចងក ម្ចាស់ចាប់វិទ្យុបរដើរគ-
 ត្រឹក គោយើងរាល់គ្នាឯងកុំខិត យកវល្លិមកដឹកមិនបាទទេ ។ ព្រះ-
 កែវក៏ដើរដល់ពួកក្មេង ចូរទៅរត់លេងផងនឹងគេ មិនមានខ្លាចវិក្រនិគ
 វាយដេរ សប្បាយអ្វីអែនឹងរឿងល្បែង ។ ពួកក្មេងអ្នកស្រុកសួរទៅថា
 អាមកពីណាដើរម្នាក់ឯង ដឹកគោមួយផងចូលមកលេង ផ្ទះម៉ែឯងនៅ
 ស្រុកណា? ព្រះពោធិសត្វឆ្លើយប្រាប់ទៅ ខ្លួនខ្ញុំឥឡូវឥតមាតា នៅ
 តែឯពួកនាំយាត្រា ក្នុងព្រៃព្រឹក្សាឥតភូមិផ្ទះ ។ ពួកក្មេងពុំពូថាគ្មាន
 ម្តាយ វាគិតមើលនាយដ្យុកគ្មានម្ចាស់ ខ្លះលោតទៅពាក់ដាវល់តបទះ
 គាខ្លះវាត្រូវស្រែកយំទ្ររ ។ វាគាងឃើញតូចនាំគ្នាវាយ មិនមាន
 ច្រណីខ្លះស្រែកហោ វើយយើងគិតវាយដណ្តើមគោ អ្នកយំទ្ររវាតែ
 រាល់ល្ងាច ។ ព្រះគោពូសូរច្រូមយំទ្រាំង ឡាវែងតឹងស្ទើរនឹងបែក ខឹក
 ទៅអាសូរព្រះកែវពេក ម្ទេះសំទឹកភ្នែករាល់វេលា ។ កាលណាគេវាយ

អ្នកស្រែកយំ បាត់ឈឺសំនឹកលេងទៀត អាខ្លះភ្លឺយំរីកទំធ្វើត វាយ
 ហើយវាយទៀតយំគ្មានឈប់ ។ អាខ្លះវាដេរវាដៀលថា កូនឥតមេបា
 ដើរកែងជ្រក ដឹកគោកទ្រុមចងក្រោមម្លប់ ដល់យប់នឹងរកផ្ទះដេកគ្មាន ។
 នាំគ្នាធ្វើបុប្ផាពាធិសក្ខី ទាល់តែអស់ចិត្តគន់គិតគ្រាន់ ចបួលអស់ក្មេង
 ទាំងប៉ុន្មាន យើងនឹងឈប់ស៊ីបាយសំណុំ ។ ខែរើយយើងចង់គិត
 បណ្តេញ អាផែននេះចេញខ្លាចវាស៊ី ឲ្យស៊ីទៅខាតបាយសំណុំ យក
 ទៅធ្វើខ្ញុំមិនកើតទេ ។ ហើយថាអាខ្លះដើរចេញទៅ ឯងកុំមកនៅលេង
 នឹងគេ គឺចលោឯងថែរថាអញដេរ តែងលោខ្លាសគេថាអញកាច ។
 ព្រះអង្គចង់លេងមិនដើរចេញ គេដេរបណ្តេញម្តេចមិនខ្លាច គេដេរ
 ណាស់ទៅសើចរហាច ដោយសារខ្លួនគេគ្មានលេង ។ ណាមើលទៅ
 ឃើញសំណុំបាយ នឹកទៅសែនស្តាយគិតចំបែង គេចទៅបន្ទុះសើច
 ប្រឡែងស្មានគេហៅឯងចូលស៊ីផង ។ ត្បូងក្មេងវាដេញអស់ចិត្តហើយ
 មិនទៅសោះឡើយប្រាប់ចំណង យើងស៊ីកុំហៅវាស៊ីហោង អង្គុយបែរ
 ខ្នងយើងកុំស៊ី ។ គិតហើយគេនាំគ្នាស៊ីដុំ ប្រាំពីរសំណុំមួយវែងខែ ប្រាំ
 ពីរវែងដុំស្រពនៃវៃ គេគ្មានស្រដីស៊ីខ្លាខ្លៅ ។ ព្រះវែកវាយមើលពីក្រោយ
 ខ្នង កេះគេម្តងវាតែងគេហៅ កេះគេវាមិនមើលដើរទៅ សំដៅទៅក
 វែងមួយទៀត ។ អ្នកដើរកេះគេគ្រប់តែវែង វាមិនបែរត្រង់អ្នកទំធ្វើត
 កេះគេម្តងហើយលូកកេះទៀត ឃ្លានណាស់ទំជ្រៀតលលូកវែង ។
 វាខ្លាចបាយគេរបស់គេ ខ្លាចតែងគេដេរគេចង់វាយ គេស៊ីជិតអស់

នៅតែត្រៃ ហើយអ្នកលើកដៃសំពះសុំ ។ និយាយថាទេវលោកបង
 អើយ ឲ្យខ្ញុំសូមបាយបាយមួយដុំ បើបងមិនហ៊ានឲ្យដុំធំ ឲ្យត្រានៃតែខ្ញុំ
 ស្គាល់ជាតិម្តង ។ គេថាមិនឲ្យឯងសុំទេ ដឹងជាខ្ញុំគេម្ចាស់គេចង លួច
 ដឹកគោគេតែមកផង ខ្លាចម្ចាស់គេចងមិនឲ្យទេ ។ ព្រះពោធិសត្វឆ្លើយ
 ប្រាប់ថា ខ្លួនអញនេះណាមិនខ្ញុំគេ អញមានម្ចាស់ណាទើងវាយដេរ
 មិនលួចគោគេគោរបស់ខ្ញុំ ។ និយាយប្រាប់គេសត្វប្រការ កាខ្លះវាថា
 ឯងកុំសុំ កុំថាវាហងលើមួយដុំ តែថាមួយគ្រាប់ក៏ពុំបាន ។ ព្រះកែវ
 ទឹកឡើងសែនសង្វេគ ហូរខាំនិវិតក្នុងគ្រោចសត្វប្រាណ ដើរសុំ
 គ្រប់ដំខាំនិវិតខ្លា គេខាំគេគ្រោចគ្មានឲ្យសោះ ។ មើលទៅកន្លែង
 អង្គុយមី ទាំងស្រុងបាយខាល់តែអស់ សុំហើយគ្រោកដើរទាំងគ្នាចុះ ទឹក
 ទឹកខាំនិវិតអង្គុយដុំ ។ ព្រះកែវឃើញបាយជាប់ខ្សែស្លឹក ក៏សើចអីកា
 និយាយសុំ បាយពីរបីគ្រាប់ជាប់សំណុំ ខ្ញុំសុំឲ្យស្គាល់ជាតិព្រះមេ ។
 តាំងពីគេមកបីនោះហើយ មិនស្គាល់ជាតិបាយមួយដងទេ បាយនោះ
 ខ្ញុំបាទមិនបានសុំ នៃត្រីមជ្ឈិមក្សត្រានឡើយណា ។ វាថាអញឲ្យឯង
 សុំថ្មី ប៉ុន្តែឲ្យចំណីចិត្តមខ្លា ខ្លាចអសត្វព្រាត់ឥតមេបា ចូលមកពីណា
 សុំគេសុំ ។ ឃើញបាយនោះជាប់ខ្សែស្លឹកចេក ទាំងគ្នាចាប់ហែកញឹកខ្លា-
 ខ្លា ណាជ្រុសខ្លាដំជាងទ្រូចឈ្នី កុំឲ្យវាស៊ប់ផ្លាញបាយ ។ ព្រះអង្គ
 ឃើញគេលាងចោលអស់ ទឹកឡើងស្រណោះហៅសែនស្តាយ ឯង
 ឃ្លានស្ទើរស្លាប់គេសប្បាយ ហើយបែរប្រោសកាយអង្គុយយំ ។

ណានឹកទៅឃើញដល់ខ្លោចម្តាយ ដែលស្លាប់ទៅហើយឡើយ បើគាត់
 រស់នៅម្ល៉េះថ្មម្តង ចេកស្តួចម្រឹងទុកឱ្យកូន ។ អ្នកក្រោកឡើងដើរ
 ហើយយំដង ដល់ឧបកបងហើយផ្តល់ខ្លួន ព្រះគោរពរឹតអាណិតស្នូ
 ស្នូថាហែបួនអ្នកយំថ្មី ។ ព្រះកែវប្រាប់ថាខ្ញុំបងអើយ តែនឹកទៅហើយ
 មិនចង់ស្តី សុំបាយគេស៊ីគេត្រួតវាយ ឥតមានប្រណីដល់ភិចសោះ ។
 តែបាយជាប់នៅនឹងស្លឹកចេក វានាំគ្នាហែកលាងចោលអស់ ឯនឹកចង់
 ស៊ីឃ្លានញ៉ាំពោះ មិនដែលស៊ីសោះច្រាំម្តេចបាន ។ ព្រះគោរពហើយ
 ហូរទឹកភ្នែក ឃើញបួនយំស្រែកបម្រះប្រាណ ល្មើថាព្រះកែវគោម
 កល្យាណ បួនឯងកុំឃ្លានរបស់គេ ។ បួនឃ្លានបាយមានក្នុងពោះបង
 ចាំស៊ីចុះហោងមិនខ្វះទេ បាច់អីសុំគេឱ្យគេដើរ ចាំមើលបងស្អែកភ្នែកភោ
 ពាស ។ ថាហើយព្រះគោរពវិបដង ភ្នែកអស់ភាជន៍ផងស្នូតែមាន
 ស្នូតែចំណីវិព្វឧកាស ប្រដាប់ស្នូមានតាំងតុះបាន ។ មានសិន
 សោតសីដំបីដាន់ ដោយវៀកដោយជាន់ជាស្ថាន បាយក្តៅដូចដាក់
 ពីដើងក្រាន សម្រាប់ក្ស័ត្រក្បួនដែលមានបុណ្យ ។ ព្រះកែវឃើញ
 បងក្តៅអាហារ គ្រឿងមានចេនាត្រែកអលេន ឃើញស្នូចំណីយ៉ាង
 ទំពូកនំ ក្រអូបផុំក្លិនពីដោរសាយ ។ ព្រះកែវបាត់យំសោយអាហារ
 គ្រឿងរសគន្លាច់អែកកាយ សោយតែម្នាក់ឯងលេងសប្បាយ ពួកក្មេង
 ឃើញហើយឈរមើលមិរ ។ ថាវើយឯងដើរទៅរាល់គ្នា អាផងនោះវា
 បានបាយស៊ី អាខ្លះត្នូហើយឆ្វើយថាយី វីអើយគោគេរកទំពូកបាយ។

ហើយនាំគ្នារត់ទៅខ្នងខ្មៅ អាខ្លះដល់ទៅសួរពីឆ្ងាយ នាំគ្នាឈរមើល
 ក្បួនតណ្ហាកាយ អង្គុយស៊ីបាយបានសុទ្ធមាស ។ មើលទៅចំណីឆ្ងាញ់
 ពីសា ឆ្នើស្តាំគ្រឿបគ្រាសីនិពោរពាស ធំក្នុងបាយវាហ្មានឥតខ្ចាស
 លើកដៃសំពះសុំភេរិញ ។ អូខអើយឲ្យបងសុំស៊ីផង ឲ្យស្គាល់ជាតិ
 ម្តងចំណីឆ្ងាញ់ អូឯងឲ្យបងស្អែកសងវិញ យើងមិនកំណាញ់ទៅថ្ងៃ
 ក្រោយ ។

កាលនោះព្រះពោធិសត្វថ្ងៃ ឆ្លើយទៅវិញនៃថាបណ្តោយ អញ
 មិនខ្លីទេឯងថ្ងៃក្រោយ មុខឯងអញឲ្យស៊ីធ្វើអី ។ កាលដែលអញសុំ
 បាយឯងនោះ តែគ្រឹមធ្លាក់ជ្រះទ្វារដោយដី មិនឲ្យអញស៊ីហើយព្រួញ
 វាយ អាខ្លះដេរស្តីនាក់ប្រានអញ ។ ព្រះអង្គសោយគេបែរមើលមុខ
 ហើយធ្វើសន្តិសិក្កត្តាផ្ទាល់ខ្លួន ក្រោយវាកុំឲ្យធ្លាប់កំណាញ់ អៀន
 ធ្វើមុខស្មោះចេញកន្ទុយ ។ ក្នុងក្មេងក្មេងហើយខ្មាសសំដី ហៅគ្នាថា
 រឿយវាមិនឲ្យ ហើយយើងកុំសុំវាញយា អត់ចាំថ្ងៃក្រោយឲ្យតែដឹង ។
 មុខវានឹងមានប៉ុន្មានណាស់ វាបានស៊ីខ្លះតែថ្ងៃហ្នឹង រឿយវាកនយើងកុំ
 កាលខឹង មើលមុខអាហ្នឹងសុំយើងទៀត ។ ថាហើយបបួលគ្នាគ្រឿងគោ
 ប្រមូលមូលមកពេញចង្ហៀត រឿយកុំបង្អង់តិចអាណាត្រ ដេញគោខ្លី
 ឃ្មុតទៅផ្ទះវិញ ។

ថ្ងៃដ៏ព្រៃតែវត្តមារ ស្តេចសោយអាហារនោះឯងមិញ សោយ
 ផ្អែករួចហើយក្រែកដើរចេញ ភាជន៍ទាសញ្ជាក់ពេញក្នុងពោះគោ ។

នឹកឃើញឥតកម្រអាហារ ខ្លួនឯងគោត្តាផ្អែកបរិច្ចាគ ព្រះវិភវនិកតិក
 អាសូរ ដល់ទៅឥតនៅក្នុងវិប្រា ។ ព្រះវិភវស្នូរទៅព្រះគោបង មុ
 យើងនោះហោងអត់ទេនៃ បើបងចេះភ័ន្តក៏ចំណី ម្តេចហើយសព្វថ្ងៃ
 ឲ្យគាត់អត់ ។ ព្រះគោនិយាយប្រាប់ទៅថា ចំណីនេះណាមានសន្តិ
 ភ័យមកសម្រាប់ដូចប្រាកដ កំណត់បានស៊ីតែម្នាក់ឯង ។ បួនអើយកុ
 ណាលតិកឥត គុណនោះយើងខុសមួយកន្លែង ចាំមើលសំណាងយើង
 ជួនក្រែង ដល់មានបុណ្យព្រេងខឹងទៅណា ។ ព្រះវិភវបានស្តាប់ដូច្នោះ
 ហើយ ពិតពុំលន់ឡើយរៀបអាត្មា មើលរោលល្មមនឹងចរយោគ្រា
 ព្រះវិភវកុមារស្រាយខ្សែគោ ។ រសៀលខ្លះចាបព្រះសុរិយា ដឹកគោ
 ម្នីម្នាពីដើមពោធិ៍ ឮតែមានក្មេងដទៃស្រែកហោរ ដេញគោនោះឡោយក
 ដោយខ្លួន ។ ព្រះគោព្រះវិភវលើមកដល់ ឥតមើលយល់រត់ទុបកូន
 ត្រកងលើកពីបីមួយស្នូន ខែបអែបជិតខ្លួនចើបក៏ត្រា ។ ហើយរើសផ្លូវ
 ឈើណាខ្លះ ឲ្យកូនឥតមហាគោត្តា សួរកូនសាយសព្វគ្រប់ប្រការ រួច
 ហើយកាលណាខាំកូនដេក ។ យប់ឡើងវេទនាខឹងភ្លើងខ្យល់ រើស
 ឈើដឹកលំដាប់ដំណាក់ កម្មត្រាំពិបាកយូរពេលពេក ពេលយប់ទឹកភ្នែក
 សព្វវេលា ។ ដេកយប់មាណពទុបក្រុងកូន ភ្លើងមកត្រូវខ្លួនចាំគោរ
 ភ្លាចក្រែងទឹកកូនកំព្រា វេទនាកន្លែងគ្មានដណ្តប់ ។ ហើយចេះសុទ្ធ
 តែស្លឹកខ្លួនតែឆ្ងល់ ដេញភ្លើងខ្លួនសំពត់សព្វ បិទបាំងក្បែរខ្លួនទាំងវិញ
 យប់ មិនហ៊ានត្រឡប់ចូលផ្ទះឡើយ ។ ថ្ងៃនឹងពិបាកក្មេងដេញគោទៅ

ដល់ទីលំនៅគ្រប់គ្នាហើយ ចង់គោរពស្រេចកុំលន់ឡើយ និយាយរឿង
 ប្រាប់ម៉ែផង ។ ម៉ែអើយ ថ្ងៃមិញយើងឃ្វាលគោ សប្បាយសើចហើរ
 តែកល់គ្នា ឃើញកូននរណាមួយកំព្រា មកតែម្នាក់វាដឹកគោផង ។
 គោឈ្មោលយ៉ាងល្អឆាត់ទ្រលុក ម្ចាស់វាបោចវល្លិចាកកចង ហើយចូល
 មកលេងសើចអីនគង កនយើងឆាត់ផងយំគ្នានឈប់ ។ កនយើងគិត
 នាំគ្នាសុំបាយ ប្រញីច្រញាយខ្យងក្រាមម្លប់ វាមកជំហមយើងប្រាន
 ខ្ទប់ យំរត់ត្រឡប់ទៅកោវិញ ។ គោនោះម្ចាស់វាឃ្វានកាលណា កើ
 ធ្លាក់តាហារពោសពោរពេញ ឲ្យម្ចាស់វាស៊ីស្កូតែត្បាញ បានដាក់នោះ
 មិញស្កូតែមាន ។ អ្នកស្រុកហើយផ្តល់ឈ្មួន ទាំងអស់គ្រប់
 គ្នាខាមុខ ពស្រ្ត សួរថាឯណា? គោកើនោះ គោយើងអំពាសពោះធំ
 ស្តើង ។ គោយើងយ៉ាងល្អមានមាសត្រែល ស្មានមើលប្រវែហលដប់
 ដញ្ជឹង យើងចាប់មេឡេខ្យងកូចក្មេង សំមើលក្រែងជួនមានភាជន៍មាស។
 នាំគ្នាវះពោះគោរបស់វា ទាំងអស់គ្រប់គ្នាខាមុខ ពស្រ្ត ចាប់គោមកវះ
 តាប់ពេញពាស មិនឃើញមានមាសមានតែអាចម៍ ។ ដល់វះគ្រប់គ្នា
 គ្មានឃើញអ្វី ហៅគ្នាតាប់ក្រែមួយរំពេច រឿយអញចង់គិតបានតិច
 ស្រុកយើងសម្រេចទៅចាប់គោ ។ ដែលក្មេងវាថាភាជន៍មាស ភា
 ហារពេញពាសខ្យងដើមពោធិ៍ ហៅគ្នាហៅគ្នាជ្រួលគោទ្បោ រំដើបរំជួល
 ទាំងច្រសស្រី ។ ហៅគ្នាបានមកមូលជួបជុំ និយាយជំនុំព្រមមាត់គ្នា
 គិតចាប់ទាំងគោទាំងម្ចាស់វា យកមាសចែកគ្នាសាច់យើងស៊ី ។ ស្បែក

វាយឆិកាភក់យកថ្ងៃ ក្រែងបានកម្រៃមួយកាក់-ពីរ ត្រាន់ចិញ្ចឹមវ៉ាន់
 ចិនយួនស៊ី ស៊ីហើយបើសល់យើងផ្ញើកូន ។ ម្ចាស់វាលក៏យកប្រាក់
 ចែកគ្នា ខ្មោចពាក់ប្រាក់ភក់បង្កូន ឥតម៉ែឥតឥមានតែខ្លួន សោះសូន្យ
 ឥតញាតិណាគេជួយ ។ មេស្រុកថាវិយអញធានា អស់ឯងរាល់គ្នា
 កុំឲ្យព្រួយ ខ្លាចវា អាមនុស្សតែក្បាលមួយ វាមកឲ្យស្អប់យើងរាល់
 គ្នា ។ លុះស្រុកដល់ភ្នំដេញគោទៅ ឯងរកពូថៅកាំបិតព្រា រកពួរ
 រកព្រាតែឲ្យគ្រប់គ្នា ថ្ងៃស្រែកមុខជាមកបិទខាង ។ ដំបូងគ្នាដឹងជាក់
 ច្បាស់ គ្រឿងមកផ្ទះរៀនរាល់ប្រាណ ដល់ផ្ទះរាល់គ្នាដេកទៀបខ្សាច់
 ព្រឹកឡើងរៀបប្រាណតែគ្រប់គ្នា ។ ខ្លះបានពូថៅខ្លះបានពួរ ខ្លះបាន
 ញាញ់កាំបិតព្រា ខ្លះថាកនយើងទាំងអស់គ្នា ទុកថ្ងៃឲ្យគ្នាផ្ញើមនុស្ស
 ស្រី ។ មេស្រុកថាមូលគ្នាហើយនៅ ប្រញាប់ចេញទៅកុំឲ្យថ្ងៃ រកស្រែ
 ធ្វើជាមកមូលហើយនៃ ប្រដាប់រាល់ដៃមានគ្រប់គ្រាន់ ។ មេស្រុកនាំ
 ដើរចេញទៅ តួកក្នុងខ្លួនខ្មៅដេញគោលាន់ បំបោលប្រញាប់ជាប់
 រូសរាន់ ទំតែឲ្យខានដូចចិត្តប័ង ។ ដេញគោទៅដល់វាលពោធិ៍ធំ ទាំងគ្នា
 លេងផុសចម្អិនកង ចាស់កចាំក្នុងមើលជាម្តង ទៀតម្តងដែលចង់ពីថ្ងៃ
 មុន ។ កាលអើយៗកាលនោះ ថ្ងៃនឹងព្រះកែវស្តេចមានបុណ្យ ភ្នំមាត់
 គោលេងនៃឆើតលេង ចូលទៅរូសរាន់លាឥតក ។ ឥឡូវខ្ញុំសូមទៅលេង
 ទៀត ឥតកចង្ហើតព្រួយជាទុក្ខ ព្រោះកូនទៅលេងបាត់ពីមុខ សប្បាយ
 សាន្តសុខមិនថ្ងៃ កូនអើយឥឡូវយកកូនឯង មិនចង់ឲ្យលេងផងនឹងគេ

លេងទៅខ្លាចក្រែងគេវាយដេរ មិនឲ្យទៅទៅក្រែងក្រងាយ ។ ព្រះកែវ
 ឮថាមិនឲ្យទៅ ផ្អួលខ្លួនលើភ្នែកយំសង្កែ ខំយាយរៀបរាប់ដូចមុននៃ
 ជ្រកនៅក្នុងព្រៃឥតគ្មានលេង ។ ឥតពុកពណ៌តស្រក់ទឹកភ្នែក ឃើញកូន
 ប្រាសដេកយំសង្កែ ត្រកងលើកបីនេត្រហូរល្អិត លោមថាកូនឯង
 អាណិត ។ ព្រះគាំអាណិតប្អូនខ្លាចចិត្ត ឥតពុកខាងយាតមិនឲ្យទៅ
 ព្រះគោរមិយាយថាលោក ល្មមឲ្យប្អូនទៅលេងចុះនៃ ។ មើលទៅ
 ខាងយាតក៏មិនបាន យំទង់ខ្លួនប្រាណដូចសំរ្សី កាចជាទុក្ខនាខ្ញុំចុះនៃ
 ខ្ញុំថាមិនដឹងការខាងអស់ ។ ឥតបើកូនធានា បាឯងនាំគ្នាទៅលេងចុះ
 រសៀលវិលវិញណាកូនប្រុស កុំបីឲ្យខ្លះនឹងបណ្តាំ ។ ព្រះគោព្រះកែវ
 ស្តាប់ហើយណា នាំគ្នាយាត្រាដើរស្រាំ យកវល្លិចងកដូចចំណាំ
 បរសៀលលំចង់ក្រោមម្លប់ ។ អាខ្លះក៏ថាចាប់ប្អូន មេស្រុកស្រដីថា
 ឯងឈប់ ចាំមើលប្រដាប់ឲ្យគ្រាន់គ្រប់ យើងនាំគ្នាខ្ទប់ចាប់បានងាយ
 ចាំមើលបើកៅទៅលេង ជាមួយនឹងក្មេងយើងពីនាយ រសៀលបន្តិច
 ដល់ពេលបាយ ពល្យកកាយមកខាងក្រៅ ។ ចាំមើលឲ្យឃើញជាក់
 ប្រាកដ យើងនាំគ្នារត់ឲ្យលឿនទៅ ដល់ហើយព័ទ្ធកំឲ្យជាប់នៅ ព័
 នឹងរត់ទៅឯណា ។ ព្រះកែវចង់គោស្រេចហើយណា រួសរាន់ម្នីម្នា
 ចិត្តកាន់ក្នុង មិនមានខ្លាចគេដល់តិចក្នុង សំរៀងក្រលួចសើចលេង
 លាន់ ។ ត្នូកក្មេងឃើញហើយព្រៃត្រាវាយ ពោធិសត្វថ្ងៃស្តេចមាន
 បុណ្យ វាយដាវល្បងលេងខាញអូសជាង សប្បាយលាន់រសើចហើរ

លេង ។ ថ្ងៃនីតិព្រះកែវកុមារថ្ងៃ កាលណាគេវាយយំសង្រើន បាក់
លើកាលណាអ្នករត់លេង សប្បាយនឹងស្បែងរត់លើដី ។ ដល់
ពេលគេស៊ីបាយសំណុំ ហៅគ្នាមកផ្គុំស៊ីអីកង គ្មានហៅព្រះអង្គចូល
ស៊ីផង អង្គុយប្រែខ្នងធ្វើមិនដឹង ។

ថ្ងៃទី ១

សង្ខេបកែប្រែប្រែ

មានកៅខ្សែ ២ ខៀត

- ដើម កាលអ្នកស្រុកចាច់ព្រះគោយកៅស ម្នាក់ ។
- កណ្តាល មានកៅដួបនឹងព្រះកែវ
- ចុង មានកៅសៀងខ្សែ ដើរកៅព្រះកែវ

